

บันทึก

เรื่อง หรือเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๑๗
(กรณีอากาศยานของบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด)

กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือ ที่ กค.๐๒๐๖/๑๒๖๔๘ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๒๐ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความว่า บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นภาษีการค้าสำหรับรายรับจากการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งอากาศยาน เพื่อใช้ในการให้บริการแก่ผู้โดยสารทั้งภายในและระหว่างประเทศ ตามมาตรา ๖ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ หรือไม่ เรื่องนี้มีข้อเท็จจริงว่า บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด ได้จัดซื้อเครื่องบินโบอิง แบบ ๗๓๗ - ๒๐๐ จากบริษัทโบอิงฯ สหรัฐอเมริกา มาให้บริการแก่ผู้โดยสาร ๑ เครื่อง โดยได้นำเข้ามาในประเทศเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๐ และบริษัทเดินอากาศไทยฯ ได้ใช้เครื่องบินดังกล่าวทำการบินเพื่อให้บริการแก่ผู้โดยสารทั้งภายในและระหว่างประเทศ โดยทำการบินไปยังป็นัง สหพันธ์มาเลเซีย และเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กับจะบินไปยังจุดอื่นในประเทศใกล้เคียงอีกด้วย ขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างเจรจาทำความตกลงในรายละเอียดกับประเทศที่เกี่ยวข้อง หากเรียบร้อยเมื่อใดก็จะทำการบินโดยทันที ในการนำเครื่องบินโบอิงฯ เข้ามาในประเทศไทยนี้ ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ บัญญัติว่า

มาตรา ๖ ให้ยกเว้นภาษีการค้าสำหรับรายรับ ดังต่อไปนี้

(๗) รายรับจากการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งเรือหรืออากาศยาน ทั้งนี้ เพราะบริษัทที่จดทะเบียนหรือก่อตั้งขึ้นในราชอาณาจักรซึ่งประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศ นำเข้าเพื่อใช้ในการกิจการขนส่งระหว่างประเทศของตน

เนื่องจากบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลถือหุ้นทั้งหมดและได้จดทะเบียนก่อตั้งขึ้นในประเทศไทย การนำเครื่องบินดังกล่าวเข้ามาในประเทศก็เพื่อให้ให้บริการแก่ผู้โดยสารทั้งภายในและระหว่างประเทศ บริษัทฯ จึงได้หารือไปทางกรมสรรพากรว่า บริษัทฯ สมควรจะได้รับพิจารณายกเว้นภาษีการค้าสำหรับรายรับของเครื่องบินโบอิงฯ หรือไม่ เพียงใด ทางกรมสรรพากรแจ้งว่า การนำเครื่องบินโบอิงฯ เข้ามาในราชอาณาจักรของบริษัทฯ ไม่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นภาษีการค้า ตามมาตรา ๖ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ และบริษัทฯ จะต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑.๕ ของรายรับในวันนำเข้า ดังนั้น กระทรวงคมนาคมจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความในเรื่องนี้เพื่อ

จะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงคมนาคมดังกล่าวและเห็นว่า ตามข้อเท็จจริงที่ได้จากคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงคมนาคม (บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด) และผู้แทนกรมสรรพากร ปรากฏว่า บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด จดทะเบียนและก่อตั้งขึ้นในราชอาณาจักรมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศ และได้นำเครื่องบินโบอิง แบบ ๗๓๗ - ๒๐๐ เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศของบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด จริง และคงใช้เครื่องบินนี้ในการขนส่งระหว่างประเทศตลอดมาจนปัจจุบันนี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏดังนี้ บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด จึงย่อมได้รับยกเว้นภาษีการค้าตามมาตรา ๖ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ เพราะอยู่ในหลักเกณฑ์ครบถ้วนตามบทบัญญัติในมาตรา ๖ (๗) แล้ว ส่วนการที่บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด นำเครื่องบินนี้ไปให้บริการแก่ผู้โดยสารภายในประเทศด้วยระหว่างที่ไม่ถึงเที่ยวบินขนส่งระหว่างประเทศ หากทำให้การที่ได้รับยกเว้นตามกฎหมายอยู่แล้วกลับกลายเป็นไม่ได้รับยกเว้นไปไม่ เพราะเครื่องบินนี้ยังคงใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศซึ่งได้รับยกเว้นอยู่ ความในมาตรา ๖ (๗) มิได้มีข้อจำกัดว่าระหว่างที่ใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศนั้นจะนำไปใช้การอื่นมิได้ แม้ในบทบัญญัติดังกล่าวจะใช้คำว่า "ทั้งนี้เฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนหรือก่อตั้งขึ้นในราชอาณาจักร ซึ่งประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศ นำเข้าเพื่อใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศของตนเอง ก็เป็นการจำกัดเพียงตัวบุคคลผู้นำเข้า และนำเข้าเพื่อใช้ในการนั้น แต่ไม่ได้จำกัดไปถึงว่าจะต้องใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศอย่างเดียว เพราะคำว่า "ของตนเอง" เป็นการจำกัดการใช้อยู่แล้วว่า เพื่อใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศของบริษัทที่นำเข้านั้นเอง ดังนั้น คำว่า "เฉพาะ" จึงมิได้มุ่งหมายที่จะนำมาประกอบคำว่า "เพื่อใช้" ให้เป็นการซ้ำซ้อนกับคำว่า "ของตนเอง" ขึ้นอีก และคำว่า "เฉพาะ" ที่อยู่หน้าประโยคว่า บริษัทที่จดทะเบียนหรือก่อตั้งในราชอาณาจักร ก็มีได้หมายความว่า จะนำไปใช้ประกอบได้ทุกประโยค มิฉะนั้น จะต้องหมายความว่า บริษัทที่ก่อตั้งนั้นต้องประกอบกิจการเฉพาะขนส่งระหว่างประเทศเท่านั้น ประกอบกิจการอื่นอีกไม่ได้ ซึ่งไม่ใช่เจตนาที่จำกัดถึงเช่นนั้น เหตุนี้การนำเข้าเพื่อใช้จึงจำกัดเพียงว่าใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศของตนเองแต่ไม่ได้จำกัดไปถึงว่าในระหว่างใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศของตนเองจะนำไปใช้การอื่นด้วยไม่ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า การที่บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด นำเครื่องบินโบอิง แบบ ๗๓๗ - ๒๐๐ มาใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศของบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด เอง ซึ่งได้รับยกเว้นที่ได้รับอยู่แล้วตามกฎหมายกลับกลายเป็นไม่ได้รับยกเว้นไปไม่

(ลงชื่อ) ออมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

รองเลขาธิการฯ
ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑